

ANNA
BAUER
BACKSTAGE

ANNA
BAUER
BACKSTAGE

Nemecká fotografka žijúca v N.Y. sa štyri roky pohybuje v zákulisí najväčších módnych šou, kde fotí pre prestížny magazín Interview. Anna Bauer vybudovala zbierku polaroidových portrétov najvplyvnejších osobností módného priemyslu, ktoré svetu predstavuje bez retuše v exkluzívnej knižnej podobe – Backstage.

Text **Milosh Harajda**

Anna Bauer:

BACKSTAGE

Stalo sa to cez London Fashion Week počas šou Matthewa Williamsona, ktorá patrila medzi najočakávanejšie udalosti sezóny. Domáca dizajnérska hviezda tento veľkolepý večer vsadila do minimalistického prostredia aukčnej siene Phillips de Pury so sídlom na Howick Place. A-list celebrity, mienkotvorné módné redaktorky a VIP hostia tvorili hlavný guest list večera, ktorý prebiehal podľa scenára: uvítací koktejl, módna šou a presun na ďalšiu prehliadku. A odrazu, medzi druhým a tretím bodom programu, keď som si zabehol do zákulisia vyzdvihnúť kabát, som sa náhle stal nepriamou súčasťou príbehu Backstage. Moju tvár ošľahol blesk, a keď som sa spamätal, vymieňal som si vizitky s dievčinou, o ktorej som si dodatočne zistil všetko. Uplynuli dlhé štyri mesiace a na nočnom stolíku hotelovej izby v newyorskom Soho Grand hoteli mi pípne esemeska. Raňajky s Annou potvrdené. Zbehnem do lobby,

zapínam diktafón a započúvam sa do slov fotografky, ktorá priniesla svetu unikátne svedectvo o zákulisi módneho priemyslu.

Stretli sme sa v Londýne, dnes si v New Yorku a sú obdobia, keď funguješ medzi Londýnom, Milánom a Parížom. Kedy si vlastne opustila rodné Nemecko?

Prvýkrát, keď som mala 16 rokov. Išla som na výmenný pobyt do Uruguaja, kde som sa na učila po španielsky. Strávila som tam typický školský rok v malom meste. Druhý raz som odišla v roku 2002, z Hamburgu priamo do New Yorku. Nastúpila som na School of Visual Arts, kde v tom období práve štartovali program Fashion Photography. Po škole som sa rozhodla v New Yorku ostať. Na prácu je fantastický, aj keď z osobnej stránky veľmi drsný. Vzťahy i priateľstvá sa tu udržiavajú veľmi ťažko. Ak by som plánovala rodinu, neviem, neviem, či by som tu zostala.

→ „Posledná McQueenova šou bola úchvatná. Jediné prehliadky, ktoré sú rovnako pamätné, sú tie Gallianove.“ ←

Pamätáš sa, kedy sa to stalo, že si chytila fotoaparát a rozhodla sa stať fotografkou?

V čase, keď som začínala s fotením, som sa najviac venovala kurzu tesárstva! Jeden rok som dokonca pracovala ako stolárka. V Nemecku sa dá za krátky čas vyučiť za čokolievku. Fotografii som sa začala venovať v šesnástich rokoch. Začalo sa to veľmi obyčajne, na kurze fotografie v škole. Fotila som, ale neuvedomovala som si, že to je to, čomu sa chcem venovať profesionálne. Hneď po škole som absolvovala internship na poste reklamnej fotografky v Hamburgu a asistovala som niekoľkým fotografom v Nemecku.

Aký bol tvoj prvý veľký fotografický úspech?

V londýnskej National Portrait Gallery každoročne organizujú súťaž The National Portrait Gallery Photo Prize. Ja som v roku 2006 vyhrala druhé miesto, s portrétom mojich malých bratov. Fotografia vystavili v galérii. Jedna z porotkyní súťaže v tom čase zakladala v Londýne malé noviny, The Daily, ktoré mali mapovať udalosti Londýnskeho týždňa módy, preto vychádzali iba 5 dní v roku. Oslovila ma s ponukou na spoluprácu. A to bol aj začiatok môjho projektu Backstage, v ktorom som v nasledujúcich rokoch pokračovala.

The Daily vychádzali v Londýne. Ako si sa dostala na prehliadky do New Yorku, Paríža a Milána?

Počas fotenia v Londýne som sa spriatelila s mnohými ďalšími fotografmi, ktorí ma pozývali do Paríža a Milána. Ochotne som šla a oni ma ako svoju „asistentku“ prepašovali do zákulisia najväčších módných šou. Ďalej som však fotila pre môj projekt. Osudnou fotografiou bol portrét šéfredaktora magazínu The Interview Fabiena Barona vo februári roku 2008. Fabien si ma v zákulisí všimol a navrhol mi spoluprácu. On stojí za celým mojim polaroidovým príbehom, ktorý sme prvýkrát robili pre The Interview. V čísle, kde bola na titulke Kate Moss, publikoval všetky moje polaroidové zábery. A tak sa začal môj pracovný vzťah s týmto časopisom.

Čo nasledovalo po prvej reportáži?

Projekt Backstage pokračoval na základe výmenného obchodu. Magazín The Interview mi ponúkol vstup na všetky prehliadky, ja som im zase fotila materiál zo zákulisia, ktorý počas fashion weekov publikovali na svojom webe. Na druhej strane som paralelne zbierala materiál do mojej knihy.

Ktorá prehliadka, na ktorej si sa zúčastnila, bola najvzrušujúcejšia?

Alexander McQueen. Raz som ho cvakla vo chvíli, keď opúšťal šou. Jeho portrét sa mi však nikdy nepodarilo odfoťiť. On bol plachý, aj ja som bola plachá a bohužiaľ sme sa nikdy nerozprávali. Bol známy tým, že po prehliadkach nikdy neostával v zákulisí a utekal rovno domov. Posledná McQueenova šou bola úchvatná. Jediné prehliadky, ktoré sú rovnako pamätné, sú tie Gallianove.

Ako vnímaš módu?

Pre mňa je to jeden veľký projekt. Poznám veľa ľudí z tohto priemyslu a môžem povedať, že dnes o móde viem omnoho viac ako kedykoľvek predtým. Milujem však byť v zákulisí a sledovať celú

produkcii. Fascinuje ma, ako všetky tie obrovské tímy pracujú pre jeden moment.

Ako vyzerá tvoj program počas fashion weeku? Ráno vstaneš...

A idem na prvú šou. Či už som v Paríži, alebo Miláne, nasleduje šou, šou, šou, šou, potom sa vrátim do hotelovej izby, editujem fotografie, idem spať a ráno pokračujem v kolotoči. Zvyčajne chodievam v každom z miest na jednu párty. Maria Testina som fotila do mojej knihy po prehliadke Chanela a potom som bola na jeho párty v Paríži, keď krstil knihu Mario de Janeiro Testino. Počas posledných fashion weekov som však pracovala na mojej knihe. Navštívila som 77 prehliadok a bola som mŕtva od únavy, takže som žiadnu párty nestihla.

Je niekto, koho si nestihla odfoťiť do knihy a rada by si to urobila?

Napríklad David Bowie. To bol sen, ktorý sa už asi neuskutoční. Kate Moss bude na obálke mojej knihy a rada spomínam aj na spoluprácu s Naomi. Karl Lagerfeld bol veľmi milý. Keď som ho fotila po prehliadke Chanela, mal okolo seba tím nemeckej televízie a všetkým povedal: počkajte, toto dievčatko ma ide teraz odfoťiť. Maximálne som sa sústredila, no celé to vyznelo, akoby som bola trinásťročná školáčka, ktorá fotí projekt do školy. Ale bolo to milé... Minulú sezónu som fotila look book Victorie Beckham na jej webstránku. Stretla som ju večer pred prehliadkou a bola veľmi milá a slušná. Moje skúsenosti ma presvedčili, že v móde stretnete oveľa viac príjemných ľudí, než by ste čakali, a v zákulisí je omnoho menej drámy a kriku, než si mnohí predstavujú. Špičkoví dizajnéri majú svoje prehliadky dokonale zorganizované. Ja bývam precitlivená, keď som unavená, a som dojatá, ak odfoťím portrét niekoho, koho veľmi obdivujem.

Koho považuješ za ikonu vo fotografii?

Mert and Marcus, Robert Adams, Helmut Newton.

Keď fotografiu odfoťíš, ako dlho ju potom retušuješ?

Polaroidy neretuším vôbec. Záber je koncipovaný ako snímka z väzenia, kde dávam biele pozadie. Svetlá takmer nepoužívam. Keď fotím, spolieham sa na denné svetlo, prípadne na blesk fotoaparátu, ako to robí Terry Richardson. Občas mi asistujú kamarátky, ktoré mi pomáhajú držať svetlo. Väčšinou však pracujem sama.

Áké máš plány do blízkej budúcnosti?

Predovšetkým uviesť do života knihu, ktorá kompletne ovládla môj život. Grafický dizajn robí Fabien Baron a vydáva ju Angelika Taschen, čo je fantastická kombinácia. Oba mi dokonca pomáhali dohodnúť niektoré fotenia portrétov, lebo s ľuďmi, ktorých fotím, v minulosti spolupracovali alebo sú to ich osobní priatelia. Knihu plánujeme uviesť v Berlíne, kde sídli vydavateľstvo Angelika Books, a v New Yorku počas týždňa módy.

Limitovanú edíciu **KNIHY BACKSTAGE FOTOGRAFKY ANNY BAUER** v Čechách a na Slovensku distribuuje agentúra Pavleye Art and Culture v exkluzívnej spolupráci s butikovým vydavateľstvom Angelika Books. Online objednávky na www.pavleyeartandculture.com.

